

Herran työ

"Se, joka sivaltaa sirpillään korjatakseen satoa, on Jumalan kutsuma." (LK 14:4)

Tämä totuus on niin merkittävä, että se esiintyy Opin ja Liittojen Kirjassa useaan kertaan. Vaikka ilmoitus näyttää viittaavan lähetystyöhön kirkossa, sillä on kuitenkin sanoma meille kaikille. Vaikka harvat meistä saavat muodollisen lähetystyökutsun, jokaisen meistä tulisi pitää itseään lähetysaarnajana Jumalan palveluksessa.

Herra haluaa palvelijoita, jotka todella sydämestään haluavat käyttää sirppiään ja korjata satoa, ja kun Hän löytää sellaisen henkilön, on tämä "Jumalan kutsuma". Emme voi kuitenkaan tulkita Opin ja Liittojen Kirjan kohtaa 14:4 siten, että jokainen, jolla on halua, voi ottaa itselleen vastuuden ja vastuun kirkossa. Kaikessa on oltava järjestys ja Herra on selvästi säätänyt sen järjestelmän, jonka kautta Hän antaa valtuutensa. Niiden, joilla on muodollinen virka ja jotka ovat aktiivisesti mukana kirkon palvelustyössä, on saatava kutsu sellaisilta, joilla on valtuus antaa se kutsu.

Kirkon tehtävän saaminen on merkittävä etuoikeus ja mahdollisuus. Kun me kunnioitamme kirkon tehtävää ja uskollisesti yritämme täyttää sen parhaan kykymme mukaan, me emme ainoastaan auta Herran työssä, vaan myös saamme itse sen suomat edut. Herran palveluksessa nurkumatta käytetyt lahjat kasvavat ja moninkertaistuvat, ja me pystymme yhä suurempiin palvelustöihin. Herra on luvannut meille, että jos me kuulemme kutsua palvella Hänen kirkossaan, niin meitä "siunataan sekä hengellisesti että ajallisesti" ja meidän palkkamme "on oleva suuri". (LK 14:11)

Niille meistä, jotka aktiivisesti osallistuvat kirkon työhön tai ovat halukkaita siihen, Herra antaa kehotuksen sivaltaa sirpillä sadon korjaamiseksi. Se, joka halukkaasti ja kokosydämisesti ottaa vastaan tämän kutsun, on korjaava itselleen suurta tyydytystä ja yltäkyläistä iloa ja on kokoava "sielulleen iankaikkisen pelastuksen aarteen Jumalan valtakunnassa". (LK 14:3)

Ensi kuussa eli tammikuussa 1973 tulee kuluneeksi kaksikymmentä vuotta siitä, kun Valkeus-lehti alkoi ilmestyä painettuna julkaisuna. Ensimmäinen monistettu Valkeus ilmestyi 3. lokakuuta 1948, ja lehti toimitettiin ilmaiseksi jokaiselle jäsenelle, mutta vuodesta 1953 lähtien jäsenten oli tilattava se kuten käy ilmi seuraavasta marraskuussa 1952 Valkeudessa ilmestyneestä artikkelista:

Kirjallinen toimintamme vakiintuu

Vuoden vaihde on aina merkkita-paus niin jokaisen yksityisen kuin yhteisöjenkin elämässä. Silloin luodaan silmäys kuluneen vuoden tapahtumiin – tarkkaillaan kehitystä, mikä vuoden mittaan on tapahtunut ja todetaan kehityksen suunta. Tehdyistä virheistä otetaan oppia ja se, mikä tapahtuneessa hyväksi havaitaan painetaan tarkasti mieleen, jotta sitä vastaisuudessa voitaisiin kehittää ja laajentaa. Mutta yhtä tärkeitä kuin tuon vanhan tarkastelu on se, että tapahtuneen kehityksen pohjalta ja sen antamia opetuksia hyväksi käyttäen rohkeasti jatketaan eteenpäin – tehdään suunnitelmia tulevaksi kehitykseksi.

Kirkkomme kirjallisen toiminnan kohdalla on tämä "tilinteko" nyt suoritettu ja siinä todettu saavutetun merkittävä virstanpylväs. Tämä meidän yhteinen ystävämme – jäsenlehtemme VALKEUS – ilmestyy ensi vuonna painettuna. Tämä laajakantoinen päätös on eräänä osoituksena siitä yleisestä kehityksestä ja vakiintumisesta, mikä Kirkkomme piirissä on tapahtunut, ja me tervehdimme ilolla tätä todellista parannusta julkaisutoimintamme, minkä merkitystä tuskin voimme yliarvioida. Samalla kun "Valkeus" näin muuttuu "nyrkkipainosta" kirjapainoon, muuttuu luonnollisestikin sen luonne sikäli, ettei sitä voida ilman muuta lähettää jokaiselle, vaan lehti on tilattava. Jot-

Kirkon julkaisutoiminnasta

ta kaikki saivat lehden säännöllisesti ensimmäisestä numerosta alkaen, on jokaisen syytä lähettää tilauksena mitä pikimmin toimistoon Ullankatu 3.A.4. ja suorittaa lehden tilausmaksu, joka on vain 300:– koko vuosikerrasta.

Uudistukset eivät kuitenkaan lopu vielä tähän. Kirkon johto on katsonut ajan tulleen, jolloin myös voidaan poistaa se puute, mikä eri toiminnan alojen läksyaiheiden julkaisemisen kohdalla on tähän saakka vallinnut. Ne, jotka ovat voineet tutustua ruotsinkieliseen "Vägvisaren" lehteen, mikä kuukausittain ilmestyessään sisältää kaikkien toiminnan alojen – pappeuden, apuyhdistyksen, NVK:n, alkeisyhdistyksen ja sukututimusyhdistyksen – läksy- ja tutkimusaiheet, ne ovat erikoisen selvästi tunteneet sen puutteen, mikä meidän suomenkielisten kohdalla on tässä asiassa ollut. Nyt tämäkin puute saadaan poistetuksi, kun ensi vuoden alussa meidän oma "läksyjulkaisumme" alkaa kuukausittaisen ilmestymisensä. Näin tulevat läksyt jokaisen ulottuville ja kokouksissa tapahtuvat yhteisen läksyn tutkistelut saavat aivan toisenlaisen, paljon elävämmän ja syvemmän luonteen, kun jokainen on jo etukäteen voinut tutustua läksyn aiheeseen. Tämän lehden, joka monistettuna toimitetaan tilaajille, tämän vuosikerran hinta on vain mk 200.

Kuten edellä jo mainittiin, on vastavaan ruotsinkielisen "läksylehden"

nimi "Vägvisaren" – tienviittaaja – ja meidän pitäisi löytää tälle omalle lehdellemme sopiva nimi. Hyvän nimen löytämiseksi on päätetty julistaa KILPAILU. Siispä jokainen nyt vain miettimään sopivaa nimeä lehdelle ja ehdotus kirjekuoreen ja kirje toimistoon Ullankatu 3.A.4. Kahdelle parhaan ehdotuksen lähettäjälle annetaan palkinnoksi lehden vuosikerta kummallekin.

Nämä uudistukset ovat tärkeitä koko evankeliumin julistamiseksi meidän maassamme ja jokainen on varmaankin tekevä parhaansa, jotta näistä saatava hyöty muodostuisi mahdollisimman suureksi.

(Valkeus, marraskuu 1952, s. 15-16.) Näin alkoi kirkon Valkeus-lehden painaminen kirjapainossa ja näin alkoi järjestelmällinen opetusaineiston toimittaminen suomen kielellä. Nyt kun kirkon ohjelmat ovat moninkertaistuneet, on julkaisutoimintakin moninkertaistunut ja monipuolistunut. Toimintavuotta 1972-1973 varten tuotettiin suomen kielellä noin 13 000 sivua. Kirkon käännöstoimiston palveluksessa olevat kääntäjät käänsivät aineiston ensin, ja sen jälkeen se painettiin Frankfurtissa, Saksassa. Mainitakoon, että Suomen lähetyskenttä ainoana lähetyskenttänä Euroopassa käyttää tänä vuonna B-kursien kirjoja Alkeisyhdistyksessä ja parittomien kurssien kirjoja pyhäkoulussa. Muilla lähetyskentillä käytetään joko A-kursseja tai ehkä vas-

ta valmistaudutaan niiden käyttöön-
ottoon ensi syksynä.

Seuraavaa toimintavuotta varten ei
siis tämän hetken tietojen mukaan
tulla kääntämään muuta kuin Mel-
kisedekin pappeuden, Apuyhdis-
tyksen sekä pyhäkoulun aikuisluo-
kan oppikirjat — tärkeimmät maini-
takseni. Koska kaikki varsinaiset
oppikirjat ovat valmiina, voidaan
tästä lähtien keskittyä entistä enem-
män nk. kovakantisten kirjojen tuo-
tantomoon. Lähitulevaisuudessa ilmes-
tynee James E. Talmagen, kirkon
temppelejä kuvaileva Herran huone.
Työn alla ovat myös saman kirjoitta-
jan Jeesus Kristus ja Uskonkappa-
leet. Samoin saamme odotella pian
lukevamme Spencer W. Kimballin
kirjoittamaa kirjaa parannuksen-
teon ihmeestä.

On sanomattakin selvää, että täl-
laisen aineiston turvin me pystymme
kaikki entistä paremmin tekemään
Jumalan valtakuntaa tunnetuksi
omien maanmiestemme keskuudes-
sa tässä rakkaassa synnyinmaas-
samme. Käyttäkäämme kaikkea tä-
tä aineistoa omaksi hyväksemme ja
lähimmäistemme hyväksi.

Pertti Felin
käännöskoordinaattori

Rauhallista Joulua
ja
Siunauksellista
Untta
Vuotta
Lähetyshallitus

Frank R. Smith
lähetysaarnaja

Ei ole lainkaan epätavallista, että
me jälleen tänä vuonna osana mo-
nimutkaista kristillistä maailmaam-
me vietämme joulua. Jälleen kerran
me pysähdymme hetkeksi mietti-
mään ja pohtimaan tämän juhlan
tärkeyden eri puolia. Näin tehdes-
sämme me myöhempien aikojen
pyhät opimme ymmärtämään ja ar-
vostamaan tätä erityistä ja ihmis-
kunnalle suurimerkityksistä tapah-
tumaa. Ja sillä tavoin me osoitamme
kunnioitusta Jeesuksen Kristuksen
syntymälle.

Vaikka suurin osa kristikuntaa luot-
taa yksinomaan Raamattuun ja sen
lyhyeen selostukseen Vapahtajan
syntymästä, me Hänen kirkkonsa jä-
senet olemme siitä onnellisessa
asemassa, että me voimme saada
lisävalaistusta myöhempien aikojen
ilmoituksista, eritoten Mormonin
Kirjasta, ja tällä tavoin paremmin
ymmärtää Kristuksen syntymää.
Tästä osasta Jumalan ilmoitettua
sanaa me voimme saada lisämerki-
tystä Vapahtajan syntymälle — me
emme ainoastaan ymmärä sitä, että
joku vapahtaja tai merkittävä opet-
taja syntyi taivaallisen valkeuden
loisteessa, vaan että Jumalan, lan-
kaikkisen Isän, kirjaimellinen Poika
syntyi. Samalla me ymmärrämme
sen, minkälainen merkitys tällä tu-
lisi olla taivaallisen Isämme jokai-
sen lapsen elämässä.

Mormonin Kirjan Vapahtajan synty-
mää koskevien kirjoitusten mukaan
jo niin varhain kuin noin 592 vuotta
ennen Vapahtajan, Jeesuksen Kris-
tuksen, syntymää muinaisen Ame-
rikan profeetat tiesivät tästä ihmeel-
lisestä tapahtumasta ja ennustivat
siitä antaen meille profeetallisen to-
distuksensa sen merkityksestä. Sil-
lä eräässä näyssä Mormonin Kirjan
profeetta Nefi näki Jumalan Pojan
äidin ja näki neitsyeen, jolla oli lap-
si käsivarsillaan.

Tässä profeetallisessa näyssä en-
keli ilmestyi Nefille ja sanoi: "Katso,
Jumalan Karitsa, iankaikkisen Isän
Poika! Ymmärrätkö isäsi näkemän
puun merkityksen?"

Ja Nefi vastasi: "Ymmärrän, se on
Jumalan rakkaus, joka virtaa ihmis-
lasten sydämiin; sen tähden se on
ihanin kaikesta." (1 Nefi 11:20-22)

Ensimmäisessä Johanneksen kir-
jeessä meille kerrotaan tästä puus-
ta, jonka Nefi näki näyssä, sillä lu-
vussa neljä on kirjoitettuna, että Ju-
mala on rakkaus, joka on "ihanin
kaikesta".

"Siinä ilmestyi meille Jumalan rak-
kaus, että Jumala lähetti ainokaisen
Poikansa maailmaan, että me eläi-
simme hänen kauttansa.

Siinä on rakkaus — ei siinä, että me
rakastimme Jumalaa, vaan siinä,
että hän rakasti meitä ja lähetti Poi-

Kristuksen syntymä ja rakkaus

kansa meidän syntiemme sovituksi." (1 Joh. 4:9-10)

Tästä pyhien kirjoitusten kohdasta me ymmärrämme, että Jumalan meitä kohtaan tuntema rakkaus sai ilmaisunsa Vapahtajan syntymässä, Vapahtajan, jonka evankeliumin kautta ja jonka elämän kautta Hänen lapsensa saattaisivat maistaa iankaikkisen elämän iloa. Iankaikkisen evankeliumin ilmeisenä tarkoituksena oli olla rakkauden ja onnen evankeliumina niille, jotka olisivat uskollisia sen periaatteille sekä todistuksessa että teoissa. Ja tämän evankeliumin tärkeimpänä osana oli oleva sen ihmisille antama velvoite rakastaa toinen toistaan kaikissa teoissaan eli osoittaa Kristuksen rakkautta toinen toisilleen. Eterin kirjasta luemme: "Ja nyt minä tiedän, että se rakkaus, jota sinä olet tuntenut ihmislapsia kohtaan, on puhdasta rakkautta; jos siis ihmisissä ei ole tätä rakkautta, he eivät voi periä sitä sijaa, jonka sinä olet valmistanut isäsi asuinsijoille." (Et. 12:34)

Eräs farisealainen lakimies kysyi Kristukselta: "Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?" Jeesus vastasi: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. Toinen, tämän vertainen,

on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." (Matt. 22:36-40) Samoin meille kerrotaan, että "joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä". (1 Joh. 4:21)

Samassa luvussa meille luvataan, että "jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä... Joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä".

Myöhempien aikojen pyhinä me ymmärrämme tämän siksi, minkä vuoksi Kristus syntyi neitsyt Mariasta. Tämän vuoksi me vuosittain vietämme joulua: että me todella osoitaisimme rakkautemme Häntä kohtaan pitämällä Hänen käskynsä, joista tärkein on se, että me elämme elämäämme rakkaudessa Häntä ja Hänen lapsiaan kohtaan.

Tässä armotaloudessa me olemme Jeesuksen Kristuksen kirkon jäseniä, ja siinä ominaisuudessa meidän etuoikeutenamme on joulun hengen havahduttamina täyttää käsky pukeuta "rakkauden siteeseen kuin viittaa, sillä se on täydellisyyden ja rauhan side". (LK 88:125)

Nuorena lähetyssaarnaajana tässä kauniissa maassa en voi löytää parempaa keinoa veljiämme ja sisariamme kohtaan tuntemamme rak-

kauden osoittamiseksi kuin sen jakaminen, mikä meille on kalleinta ja arvokkainta – Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin ilon ja rakkauden jakaminen. Mikä olisi parempi joululahja? Mikä olisi suurempi rakkauden osoitus? Mikä olisi otollisempaa taivaalliselle Isällemme kuin auttaa Hänen lapsiaan saamaan todistuksen Hänen tosi kirkkonsa ja evankeliuminsa todenperäisyydestä?

Sillä "hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani." (Joh. 21:17)

"Ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi. Nämä sanat, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, painukoot sydämeesi." (5 Moos. 6:5-6)

Kysykäämme nyt joulunaikaan itseltämme: "Minkälaisia sanoja minun sydämessäni on?"